

ЖОЛДАК Олесь (Олексій Іванович; 30. 03. 1918, с. Верблюжка, нині Новгородків. р-ну Кіровогр. обл. — 08. 06. 2000, Київ) — поет. Батько [Б. Жолдака](#). Член НСПУ (1961). Літ. премія ім. Остапа Вишні (1987). Учасник 2-ї світової війни. Бойові та уряд. нагороди. Закін. Запорізь. пед. інститут (1940). Працював у пресі, зокрема в г. «ЛУ» та ж. «Перець». Почав друкуватися від 1937. Його поезії відображають події воєн. часу, трудову наснагу

мирних літ, пройняті почуттям людяності й добра. Ж.-гуморист звертав увагу і на біялітературну метушню, гротескно увиразнивши типаж сприт. й меткого ділка від літ-ри, і забронзовілого у роздутих амбіціях наставника молодії літ. зміни, ураженого хворобою невиліков. менторства, і чоловіка, який перевиконує план виробництва літ-ри та звеселяє себе новими й новими звершеннями, не помічаючи, однак, тієї обставини, що не своєю справою займається. Літ. пародії Ж. характерна точність у копіюванні стилю пародійов. автора. Працював і в галузі худож. перекладу, зокрема з білорус., рос., серб., хорват., польс. мов.

Основні твори

Орлята. 1953; Відколювання номерів. 1960; Перевесло. 1964; Вибрики Пегаса. 1968; 1988; Рівновага. 1978; Маститі мастаки. 1983; Щоб не журився колос. 1995 (усі – Київ).

Рекомендована література

1. Слабошпицький М. Літературні дуети Олеся Жолдака // УМЛШ. 1987. № 6;
2. Сом М. Поет і воїн // Київ. 1989. № 9.

[Я. О. Жолдак](#)

Бібліографічний опис:

Жолдак Олесь Іванович / Я. О. Жолдак // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2009. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-18221>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).